

Beretning fra Sebbes deltagelse i den 26nde Rumregatta

Folket mødtes som sædvanligt torsdag morgen klokken ni til den årlige Rumregatta og humøret var højt. Der blev hilset på mennesker som vi ikke har set længe og den nye mast blev behørig beundret. Og det blev ivrigt diskuteret hvad man skulle gøre ved den and, som havde valgt at bygge rede under forløftingen.

Anden lå og vogtede sin rede

Ottar var sejlet i forvejen ud til Nausten med Kathrine Kay og hendes besætning af Kay og Forlevfolk. Og vi ville følge efter hurtigst muligt – besætningen skulle baaaare lige.... på toilet. Og have smøger. Og hæve penge. Og på toilet igen. Og gerne i par af to, som gik, lige når det forgående par kom tilbage. Tilsidst blev det den tilbageværende Kay for meget. Han ville ud og sejle og på trods af at der var et enkelt par på toilet, besluttede Skipper at sætte årende i vandet og sejle. Så måtte de sidste blive kørt på nausten i bil.

På nausten ankom Kedde og han ven Mathias (det sidste toiletpar) i bil cirka samtidig med at Sebbe lagde til ved den nye flotte bro. Så blev der serveret morgenmad og parlementeret. Det blev besluttet at flytte Ottar-besætningen over på Sebbe og kun tage et skib med. Vejrudsigten stillede byger i udsigt og det var holdningen at den slags nok var sjovere i et større skib. Det gav en tyve mand stor besætning, som ville vokse til over tredive om lørdagen. En problemstilling som vi blev enige om at tage til den tid. Efter morgenmaden gjorde vi klart skib.

Det gik ikke så stærkt og før vi set os om var det frokosttid. Og så spiste vi frokost – vi undlod at tage de æg, som anden havde efterladt da vi flyttede. Den form for omelet havde alligevel været en tand for morbid.

Skibet pakkes med proviant og anden habundgut

Efter frokost stod vi ud. Vinden var lige i snotten på os hele vejen ud imod Arnkildsøre (det er jo nærmest en tradition), så som de brave vikinger vi var roede vi sammenbidt og rytmisk ud af Augustenborg Sund.

Skipper informerer om turen

Da vi havde roet 1½ time og var nået godt halvvejs kom Kaperen forbi og tilbød os et lift og skipper som den kylling han var sagde ja under højlydte protester fra mandskabet. (Eller var det nu også protester?) Under alle omstændigheder tog Kaperens os med ud til Arnkildsøre og der kunne vi så for første gang i år sætte kluden på den nye mast. Sikke en fornøjelse. Og efter et par ben, hvor vi fik trænet de nye folk strøg vi lige ind i og ned igennem Als Sund.

Skipper informerer om turen

Broen gik op klokken 16.55 og vi roede igennem og lige over til den gamle margarinekaj – tiden var så fremskredent at turen over Flensborg Fjord til Langballigau ikke var et attråværdigt alternativ. Istedet stod den på bytur og byfest i Sønderborg og det skulle ikke spænde stille af – mere om det senere. Først blev der gjort klart skib og det viste sig at være et hit at have fået Forlevfolkene over på Sebbe. Meget kan man sige om sådan nogen spejdere – og det bør man også – men de kan sørne spænde en teltdug op. Og efter der var blevet slået telt skulle der laves mad. Og det blev der... den fik i hvertfald nok.

Ved aftenens og nattens udskejelser blev besætningen delt i mindre grupper:

Nogen gik op og kiggede på byfesten. Der var sågar et besætningsmedlem, der kom hjem med en lille luftgeværs gennemhullet plastikrose – så ved man at man har været til byfest. En anden gik op og dansede ved siden af Jazz teltet (det var vist noget med en entré, som ikke helt stod mål med kvaliteten på Jazzen i teltet eller også var det besætningens pengepunge. Det er stadig uklart for undertegnede.)

Forlevfolkene og deres påhæng (Kedde, Mathias og undertegnede) hyggede sig på båden og begav sig derefter ud i det vilde Sønderborgensiske natteliv. Nogen fast besluttede på at komme ud og danse, andre ville bare have det sjovt. Der skete mange sjove ting den nat – men det kan vi underholde os med ved lejrålet en anden gang.

Fredag

Morgen var der som sædvanlig vækning tidligt – og som sædvanlig var der folk der også mente at det bestemt både var altfor tidlig og helt urimeligt tidligt... og folk som hævdede deres ret til at snue lidt længere. Mest fordi deres hjerne ganske simpelt ikke godtog de vækningsforsøg, de blev udsat for som impulser fra verden. Der var tale om en slukning, der sågar varede længe efter at øjnene var åbnet.

Efter at folk var blevet behørigt vækket, skaffet og vasket, at der var blevet tanket og vasket op, tog vi fire åretag og så op med kluden. Vinden stod i nord og det første ben imod Tyskland gik uden vanskeligheder. Det gjorde de næste syv sådan set også. Vi kom bare ikke rigtigt nogen vegne. Til gengæld fik de nye folk i besætningen noget erfaring i at krydse. Men da Solvang kom forbi og tilbød et lift sagde Skipper igen ja tak. Det slæb gik hele vejen til nord for okseøerne – lidt kortere end skipper havde tænkt sig, men da Solvang satte sejl, kunne vi alligevel ikke fede den mere. Op med kluden og for kryds ind imod Flensburg. Det blev en skøn sejlad og folk arbejde, men ikke hårdt. Det sidste ben fik os lidt for langt over imod værnemagten og der var et øjeblik frygt for at sejlet skulle ned og at turen ind i havne skulle være for årer. Men skipper holdt hovedet koldt og lagde roret ned og så klarede vi lige at snige os inden om den sorte pæl ved indsejlingen til havnen. Og så kunne vi ellers gå ind i gennem havnen for sejl og lavede en pralrøvsmanøvre i et par hundrede meter fra "Sebbes hjørne".

Da vi kom helt ind til vores sædvanlige plads, ventede der en ubehagelig overraskelse: I hjørnet havde Rumregatta sekretariatet valgt at placere et stort grimt monstrum som skulle agere scene for noget teater og Preisverteilung. Men der var lige plads nok til at vil kunne klemme os ind og ligge næsten lige op af caféen. På den

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

måde undgik vi samtidig den fælde som de seneste år har krævet mange våde fødder og det, som er værre: Den våde, lave del af broen, som nu ikke længere lå ud for vores midtskib og derfor ikke var så naturligt at træde ned i. Før alle forsvandt hver til sit blev der sat hold til klart skib, teltsætning og bestilling af bord hos grækeren. Og så var der ellers almindelig anarki og prøvelse af diverse tyske og schleiswigske mundgodter.

Grækerens overdådighedshorn af gode græske kødretter var som sædvanlig af en kaliber, som sendte halvdelen af mandskabet direkte (eller rettere forbi Hansens eller lignende og så direkte) til køjs. Den halvdel holdt ud i forskellige grader af øl, men alle var dog i seng i (hvad der efter Rumregatta-termer må betegnes som) rimelig tid.

Lørdag

Lørdag morgen entrerede formanden med morgenbrød til stor glæde for den i forskellige grader hærgede besætning.

Sebbe på vej mod startlinien

Skipper tog til skippermøde og fik at vide at den stod på flere byger i løbet af dagen – nogen af dem med hagl. Så vores plan var at sejle ud til okseøerne og tilbage igen. Og hvad angår rommen: Vi havde taget det lille jernvikingskib og et kosteskift som skulle kunne gøre det ud for en førsteplads lige foran os. Problemet var bare hvad vi skulle gøre ved Bealikon... de havde taget et søsterskib med. Men det måtte vi tage os af under vejs.

Vi gjorde klart skib og lodsede al bagagen op i diverse biler, så der kunne være plads til vores 30 mand store besætning. Tre åretag ud i havne og op med kluden: Årets Rumregatta var lige om hjørnet.

Afsted det gik. Ud igennem havnen og midt i feltet over linien og skuddet gik: Årets Rumregatta var igang. Vinden var i vest og det gik raskt derudaf. Men i horisonten imod vest truede bygerne. Skipper holdt sig til planen og gik ind til Okseøerne og da vi lagde os imellem dem begyndte det at dryppe lidt. Og efter fem minutter og stort set samtidig med at vi fortøjrede til den ene af broerne brød helvede løs: Himmel og hav stod i et og haglen vekslede og belv til slut – tung, grå, våd og kold. Halvdelen af besætningen nåede i land og ind til den lille café/kro, der er på øen og den anden halvdel forsøgte med vekslende held at søge ly under en pressening. Da bygen var drevet over gik nogle ind i kroen og fik varm kakao og andre blev tilbage og forgreb sig på de doggy-bags som grækeren havde været så venlig at give os om fredagen. Efter nogen tid med god frokost i forskellige afskygning kom der samling på mandskabet og feltet begyndte at komme forbi okseøerne på vej tilbage imod Flensburg, så skipper beordrede klart skib og vi satte sejlet. Vi krydsede ind imod Flensburg.

Så var der uddeling af præmier

Men Bealikon og hendes søsterskib var foran os og gode råd var dyre. Der blev talt meget og længe om at hvis bare vi roede derind, så kunne vi nå derind før dem. Modargumentet var at hvis vi smed kluden og roede ville de finde ud af det og gøre det samme.. og så ville vi være lige vidt. Og de to skibe lå side om side og var dermed

den værdige modstander, som vi frygtede. Efter meget parlamenteren tog skipper en beslutning om at vi skulle ro – ikke for at få rommer, men fordi endnu en byge lurede. Vi roede og det, som holdt takten og os oppe var vores ro-råb: "ROM!" og "ROM! i maven, ROM! i ganen, ROM i kakaven, ROM!" og så videre.

Med beslutningen om at bruge viste skipper endnu en gang sit store overblik: Roningen gjorde, at vi lige kunne nå i læ i en havn på sydsiden – lige som byen satte ind. Og endnu en gang måtte mandskabet krybe sammen under presseningen mens haglene trommede på ydersiden. Bealikon benyttede byen til at krydse mållinien med sit søsterskib og rommen kunne vi nu se langt efter. Vi blev enige om at gøre et sidste desperat forsøg: Vi ville ro over mållinien, mens vi taktfast råbte på rom og håbede at dommerpanelet ville forbarme sig over os: Som sagt så gjort. Roningen gik perfekt – det er første gang at jeg har oplevet Sebbe sejle så effektivt for årer. 17 styks i (næsten) perfekt takt. Og Klaus Kays GPS'er målte farten til at være 3,4 knob og 0,2 mere i tagene. Imponerende, ikke?

Mvh. Thor Clasen Jonasen

Søndag

Hjemturen bød på pragtfuld sejlads. Vi skulle have været afsted kl. 09.00, men skipper ud-satte det til 09.10 da der kom en kraftig regn-byge. Vi fik skibet skubbet fra land, - satte sejl og så gik det stille og roligt ud af havnen. Ud af fjorden havde vi bare en fin vind og skød en god fart. Ved Broagerland gik Maja og Nils igang med at smøre håndmadder til hele besætningen og med en enkelt håndbajer var dagen reddet. I Sønderborg havn smed vi sejlet og lagde til før broen hvor et par deltagere stod af, - en kort ventetid og så roede vi gennem broen, der var så venlig at gå op. Roningen fortsatte ud til den nye bro og så blev sejlet atter sat. Ved Arn-kildsøre tog vi et par ben og så fortsatte vi helt til Augustenborg havn hvor vi droppede sejlet og roede ind på plads. Klokken var nu 17.30 og Klaus kunne via sin GPS meddele at vi havde haft en gennemsnitsfart på 7 knob – meget godt gået! Vi blev modtaget af et par Sebbefolk der hurtigt fik de store sorte kasser over på Sebbeline og sejlet dem ud på nausten, mens den øvrige besætning gjorde klart skib. Der blev taget behørigt afsked og en masse mennesker var blevet en stor oplevelse rigere.

Vel mødt til næste Romregatta

Skibslagshilsen - Sylvie

